ANUL III—No. 642 EDIȚIA ANTEIA VINERI 12 OCTOMBRE 1890

Numĕrul 10 Banĭ

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREI LUNI ȘI SE PLATESC TOT-DEAUNA 'NAINTE

In **Bucurescĭ** la casa Administrației
Din **Județe** și **Streinĕtate** prin mandate postale.

Un an în țară	30 lei;	în streinĕtate	50
Sése luni „	15 „	„ „	25
Treĭ luni „	8 „	„ „	13

LA PARIS, ziarul se găsește de vânzare cu numĕrul la **kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.**

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

Numĕrul 10 Banĭ

ANUNCIURILE

Din **BUCURESCI** și **JUDEȚE** se primesc **direct** la administrație.
Din **PARIS** la *Agenția Liberă*, C. Adam și *Agenția Havas*.
Din **STREINĔTATE,** direct la administrație și **la toate Oficiile de publicitate.**

Anunciurĭ la pagina IV . . . 0,30 b. linia
„ „ „ III . . . 2,— lei „
„ „ „ II . . . 3,— lei „
Inserțiunile și Reclamele 3 lei rândul

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAȚIA : Strada Nouă, 10 | **Director politic: ALEX. V. BELDIMANU** | **REDACȚIA : Strada Nouă, 10**

Bucurescĭ 11 Octombre

Cine luptă

Desgustațĭ și amărâțĭ în suflet, asistăm la priveliștea pe care ne-o oferă zvârcolirile nepuntincioase ale partidelor susținătoare ale Monarchieĭ.

Suntem în ajunul unor alegerĭ comunale.

Ar fi decĭ firesc, logic și drept, ca cel ce vor să ajungă edili, să desfășure niște programe, în carĭ să se cuprindă, pe de o parte, critica sistemuluĭ actual de administrație comunală—din punctul de vedere științific și technic—; iar pe de altă parte, soluțiunĭ—bine întemeiate — propuse de oamenĭ speciali și îmbrățișate cu căldură de un partid saŭ altul.

Să dăm un mic exemplu :

In Bucureștĭ, consiliul comunal prezidat de D. Pache Protopopescu a făcut—din punctul de vedere al moduluĭ cum înțeleg politicianiĭ edilitatea—foarte mult; din punctul de vedere al omuluĭ de știință însă, din punctul de vedere al deosibireĭ dintre nevoile urgente, vitale și între cele estetice, actualul consiliŭ comunal nu se poate lăuda atât.

De pildă, partea statistică — una din ramurile cele maĭ principale și cele maĭ neapărat necesare uneĭ administrațiĭ părintești,— a fost foarte puțin îngrijită, deși s'a făcut un simulacru de recensĕmênt superficial.

Eĭ bine, acesta ar fi fost punctul slab, atacabil cu succes, al primaruluĭ actual și adversariĭ seĭ n'ar fi avut de cât să studieze chestiunea statisticeĭ, să se pătrundă de foloasele eĭ și, entusiazmațĭ eĭ înși-și, să împărtășească entusiazmul lor pentru statistică și cetățenilor Capitaleĭ.

In schimb, primarul trebuia și el, adresându-se cetățenilor, să le spue : „Până azĭ, am făcut ce am putut; pe viitor voiŭ face maĭ mult și anume...“

Așa ar fi fost firesc și cinstit.

In realitate însă, ce vedem ?

Vedem pe colectiviștĭ zvârcolindu-se ca niște desperațĭ, ținênd întrunirĭ publice—în carĭ se vorbește de toate numaĭ de edilitate nu,—trimițênd soli la Rege, ca să 'l aducă aminte de ghelirurile pe carĭ eĭ I le-aŭ dat; umplêndu'șĭ coloanele ziarelor cu biografiile tutulor bătăușilor din Bucureștĭ, pe carĭ 'ĭ cunosc fiind că 'ĭ plăteaŭ maĭ ierĭ, dar carĭ azĭ servesc pe alțiĭ, carĭ îĭ plătesc maĭ bine.

N'auzĭ și nu citeștĭ de cât înjurăturĭ ordinare, acuzațiunĭ aruncate cu o repeziciune spazmotică. Cutare-ĭ un pungaș; cel-l'alt a stat în pușcărie; maĭ cutare e bețiv și așa maĭ departe. Invinuind pe alțiĭ, colectiviștiĭ ișĭ uită propriele lor păcate și îndrăznesc să pue pe cetățenĭ în alternativa de a alege între eĭ și alțiĭ.

Liberaliĭ-conservatorĭ, dupe ce aŭ făcut o bucată de vreme zimbri, dupe ce aŭ asvîrlit la intervale câte o săgeată primaruluĭ Capitaleĭ; — azĭ, când îl vĕd în bunele grațiĭ ale luĭ Vodă și eĭ se simt atât de slabĭ, aruncă arcanul dupe D. Pake și vor să-l prindă iar. D. Pake a fost, este și va fi liberal-conservator, strigă *România*, îngrozită că ar putea cine-va să creadă alt-fel.

Junimiștiĭ umblă după alianțe. In capitală n'aŭ grije, căcĭ e d. Pake, care face tot ce spune Regele, și Regele.... e cu junimiștiĭ.

Concentrațiĭ ar vrea să dispue bine pe foștiĭ lor tovarășĭ — liberaliĭ-conservatorĭ — și în acelaș timp, să nu îndârjască pe junimiștĭ. De aceea eĭ fac ce pot și se aliază în fie-care oraș, cu ceĭ ce sunt maĭ tarĭ.

Primarul capitaleĭ— a căruĭ administrație a fost atât de bună— are o politică din cele maĭ detestabile și aceasta — să fim indulgențĭ — poate silit de împrejurărĭ.

D-sa vrea să împace capra cu varza și, în acelaș timp, are ochiĭ vecinic ațintițĭ spre palat. De acolo-ĭ vin toate inspirațiile.

Eĭ bine, în tot balamucul acesta politic, unde este chestiunea edilitățeĭ? Care este rolul rezervat cetățenilor? Cine ține seamă de nevoile—și multe și urgente—ale orașelor noastre? Cine pomenește măcar de ele? Nicĭ unul dintre aceĭ carĭ se luptă pentru primăriĭ.

Toțĭ fac politică și contribuabiliĭ plătesc.

Spectacolul acesta al decadențeĭ vechilor partide, dacă ne bucură pentru viitor, ne desgustă pentru acum și dă un trist exemplu și o educație greșită celor ce intră azĭ în viața publică.

Rolul nostru și al tuturor democrațiilor este să stăm neadormițĭ și neîncetat să arătăm în toată hida lor goliciune și Monarchia și pe susținitoriĭ eĭ, carĭ nu pot să îngrijească alt-fel de binele obștesc de cât în modul arătat maĭ sus.

Să-ĭ demascăm și să-ĭ înfierăm. Numaĭ ast-fel vom grăbi scăparea țĕreĭ.

Graur.

TELEGRAME

PARIS 10, Octombre.—Proiectul tarifuluĭ se va împărți Vinerĭ saŭ Sâmbătă. Pe lângă articolele deja amunțate se maĭ scutește de taxe inul și canforul. Nu toate produsele agricole vor fi înscrise în tariful maximal fără concesiunĭ posibile, cerealele, animalele viĭ și carnea tăiată sunt singurele carĭ vor figura în acel tarif; cele-l'alte vor putea figura în tariful minimal. — Maĭ mulțĭ deputațĭ aŭ de gând să ceară suprimarea acestuĭ din urmă tarif.

BRUXELES, 10 Octombre. — *Alegerĭ municipale* : Liberaliĭ aŭ câștigat scaune în 11 comune, catoliciĭ în 46 ; sunt 17 balotaje din carĭ 5 sunt favorabile catolicilor și 11 liberalilor.

ROMA, 10 Octombre.—*Agenția Stefani* anunță că guvernul italian a recunoscut Republica Brasilieĭ.

BUDAPESTA, 10 Octombre.—Două trenurĭ de marfă s'aŭ ciocnit la stația Alberti-Irsa (Staats-Bahn); o persoană e greŭ rănită și 11 maĭ ușor; printre acestea sunt și sîrbĭ carĭ însoțeaŭ un transport de vite.

Patriarhul și Poarta

PARIS, 10 Octombre.—*Agenția Havas* află din Atena că incidentul Patriarchuluĭ din Constantinopol a produs o mare emoțiune în Grecia.—Ziarele ministeriale publică articole violente contra Turcieĭ; eĭ fac apel la Rusia și cer chiar Papeĭ să vie în ajutorul bisericeĭ persecutate.

Lupta electorală e foarte aprinsă; în fie-care seară se fac manifestațiĭ populare, ordinea e perfectă.

Infamiile Ungurilor

Ziarele de peste munțĭ ne aduc textul următoareĭ telegrame, pornită din Pesta alaltă-erĭ și adresată ziarelor din țĕrile Austro-Ungare :

BUDA-PESTA, 9 (21) Octombre 1890.

Ministrul de culte a dat ordin direcțiuneĭ gimnaziuluĭ superior din Năsĕud, ca în viitor gimnaziul să nu maĭ fie numit nicĭ „greco-catolic“ nicĭ „român.“ Raportul anual să fie redactat pe viitor în limba maghiară saŭ în limba maghiară și română. De asemenea interzice introducerea numelor elevilor în actele școlare în limba română.

Ce zic amiciĭ Ungurilor d'aci din țară de infamia acestor bunĭ vecinĭ?

Vom reveni.

Amicul poporului

Schiță de moravurĭ politice

Intre 43°38′—48°50′ lățime nordică și între 20°20′—27°10′ lungime ostică se află o țară, mare ca de vr'o 129,000 de kilometri patrațĭ, locuită de un popor plin cu aspirațiunĭ, dar care în ceea ce privește cultura, nu stă tocmaĭ sus. Lumina maĭ are încă mult de luptat cu întunericul ce domnește p'acele frumoase locurĭ.

Acela despre care voiŭ să vĕ vorbesc, iubițĭ cititorĭ, era un tip și trăia cam pe la 18... și nu știŭ cât. Istoria luĭ vĕ va arăta cât de întors judecă lumea din acea țară și de o vețĭ ceti cu luare aminte, apoĭ vĕ va fi de mare folos pentru propria voastră Românie, ce știŭ c'o iubițĭ într'atât că bucuros v'ațĭ da și viața pentru dânsa.

Ics era unul din ceĭ maĭ cu vază boerĭ. Era și tare bogat. Avea o vilă la S..., reședința de vară a Monarchuluĭ d'acolo, alta într'una din cele maĭ frumoase mahalale ale unuĭ mare oraș de provincie și o întinsă moșie. Cum a ajuns *Ics* la o așa de mare avere când încă tată-sĕŭ era țĕran și fără de pămênt? Lumea spunea că prin *Politică*. Se zice că acolo meseria aceasta e cea maĭ bănoasă și chiar locuitoriĭ te întreabă : „D-le ,știĭ să facĭ politică ? Atuncĭ habar de grijă n'aĭ !“

Ce înțeleg însă dênșiĭ prin Politică ? Să vĕ povestesc câte știŭ eŭ din viața luĭ *Ics* și vețĭ vedea.

Carte multă n'avea. Când era deja flăcăŭ mare părăsise școala săturat de ea până în gât și prea mulțumit că știe a scri și ceti. Chiar în școală zicea : „*Aĭ parale ? Aĭ și minte și carte și toate celea !*“ In viață rĕmase pe plin credincios acestuĭ *precept*. Cariera și-a început'o ca scriitoraș la Primăria uneĭ capitale de județ și a terminat'o c'un portofoliŭ de ministru. A terminat'o ! De nu s'ar fi întîmplat ce s'a întîmplat, apoĭ chiar maĭ de ună-zi era să intre și în noua combinație ministerială.

Indată ce 'șĭ făcuse cu plecăciunĭ în dreapta și în stânga intrarea în primărie și începu a se interesa de binele... public. De cu vreme a apucat pe calea cea bună. De alt-fel, cum vĕ puteți închipui că numaĭ cu pana după ureche să fi ajuns așa de mare ?

Când era să se facă alegerea de Primar, *Ics* făcu o straşnică propagandă, pentru un oare-care *Igrec*.

„Alegețĭ pe *Igrec*, va fi cel maĭ bun părinte al Comuneĭ...“ și *Igrec* fu ales. *Ics* era și cel d'întâiŭ care felicită pe noul Primar, adică se plecă până la pămînt înaintea luĭ și 'ĭ zise :

Avețĭ în mine un câine credincios, care va mușca ca un turbat când partidul nostru va fi în primejdie. Am colțĭ carĭ 'mĭ prezic cel maĭ frumos viitor, dar n'am încă putere... Sunt mândru că Domnia-voastră 'mĭ sunteți stăpân“... și *Ics* fu *înaintat*. Maĭ târziŭ el lucră zi și noapte pentru a vîrî în consiliul comunal numaĭ oamenĭ d'aĭ Primaruluĭ. Și aicĭ manoperile reușiră într'un chip neașteptat; și *Ics* urcă încă o treaptă pe scara ierarchică a funcționarizmuluĭ.

Sosiră și alegerile pentru corpurile legiuitoare. In acea țară depărtată se întîmplă la orĭ-ce alegerĭ și maĭ cu seamă la acestea din urmă, lucrurile cele maĭ curioase. Ligĭ de rezistență, de luptă, de apărare națională se formează cu titlurile cele maĭ pompoase. Cetățenĭ indignațĭ se plimbă cu bâta și propagă cea maĭ dezinteresată dragoste de țară. Ceĭ carĭ ierĭ nu se puteaŭ suferi, se sărută azĭ în bot. Boierul merge la braț cu țĕranul *puturos*. Candidațiĭ împart la alegătorĭ vin, rachiŭ, mâncare și chiar banĭ de cheltuială. Politicianiĭ aceleĭ țĕrĭ zic că acestea sunt mijloacele infailibile de convingere și în ele se coprinde—subînțeles—filosofia tutulor principiilor marĭ de politică. De-ĭ așa saŭ ba, nu știŭ; atâta însă știŭ că de s'ar întîmpla la noĭ asemenea lucrurĭ, ne-am ridica contra lor cu toțiĭ ca un singur om.

Se înțelege că *Ics* era guvernamental și mulțumită luĭ și opinitirilor administrative, lista guvernamentală trecu. Ajunse ajutor de primar. Peste puțin însă murĭ și *Igrec*; scaunul de primar devenind vacant, guvernul îl dete cu chirie luĭ *Ics* spre a'ĭ resplăti bunele serviciĭ și neclintitul patriotizm. Din nenorocire ceĭ cu *simbolul șearpeluĭ* căzură de la putere și le luară locul ceĭ cu *simbolul lupuluĭ*. Noul părinte al comuneĭ fu nevoit să demisioneze, dar nu se dădu de învins. Incetul cu încetul părăsi pe guvernamentaliĭ de altă-dată și într'o bună dimineață se întoarse din capitala țĕreĭ — lup convins. Nu trecu mult și fu numit prefect al aceluĭ județ ca rĕsplată pentru tăria sa în convingerĭ și statornicia în principiĭ. Dușmaniĭ ziceaŭ că *Ics* s'a dus la B...., capitala țĕreĭ, numaĭ ca să felicite pe noul partid ajuns la putere și să spuie primuluĭ ministru ceea ce a spus altă dată luĭ *Igrec* : „*Avețĭ în mine un câine credincios care va mușca ca un turbat când partidul* **nostru** *se va afla în primejdie. Am sorțĭ care'mĭ prezic cel maĭ frumos viitor dar n'am încă putere... Sunt mândru că D-voastră 'mĭ sunteți stăpân.....*“

La alegerile ce se făcură sub dênsul pentru Parlament, el se opuse straşnic tovarășilor de altă dată; în gura mare îĭ impută că's niște hoțĭ, niște ticăloșĭ carĭ răpesc săracului ultima bucățică de mămăligă.... Și când foștiĭ seĭ amicĭ politicĭ oferiră zece vedre de vin și treĭ leĭ de om, *Ics* oferĭ douĕzecĭ de vedre de vin și cincĭ leĭ de om. In sfîrșit, guvernamentaliĭ reușiră și *Ics* căpătă Bene-Merenti cl. I și cele maĭ călduroase felicitărĭ din partea stăpâniriĭ centrale.

Dar noul Cabinet se poticni de o piatră de proect și căzu. Ajunseră la putere ceĭ cu *simbolul Vulpeĭ*. *Ics* nu se descuragiă și deveni vulpe. Plecă la B..., asigură pe noul guvern de simpatiile sale și —rĕmase prefect.

Acum vestea ajunse deja în toată țara că *Ics* e om iscusit, deștept, îndemânatic, harnic, că știe să se poarte bine cu toțĭ carĭ ajung la cârmă.

(Va urma) Nacolobi.

Pesimismul naturalist
LA Eminescu
II

Eminescu, care a cântat atâta amorul, deși trebuia să-l respingă ca un adevĕrat poet pesimist doctrinar, cu toate acestea când caută să-și dea seama de această flacără care arde pe dinăuntru pe om, zice aceea ce a zis și Schopenhauer :

„Sunt sătul de așa viață.... nu sorbind a eĭ pahare
„Dar mizeria aceasta, proza asta e amară.
„Să sfințeștĭ cu miĭ de lacrimĭ un instinct atât de van
„Ce le abate și la păsărĭ de două orĭ pe an.
„Nu simțițĭ că amorul vostru e un amor strein? Nebunĭ
„Nu simțițĭ că 'n proaste lucrurĭ voĭ vedețĭ numaĭ minunĭ
„Nu vedețĭ că acea iubire serv'o causă din natură ?

Lumea s'a format din atomĭ, zice Eminescu :

„Puntul acela de mișcare maĭ slab de cât boaba spumeĭ
„E stăpînul fără marginĭ peste marginile lumeĭ.

Aceasta, este lumea de noroiŭ a luĭ Leopardi și Eminescu, care cu dispariținuea soareluĭ, va dispărea și ea.

„Soarele ce azĭ e mîndru, el îl vede trist și roș
„Cum se 'nchide ca o rană printre noriĭ întunecoșĭ

„Timpul mort ș'intinde trupul și devine vecĭnic
„Căcĭ nimic nu se 'ntîmplă în întinderea pustie
„Și în noaptea neființeĭ totul cade, totul tace
„Căcĭ în sine împăcată reîncepe eterna pace.
(Satira III]

In Franța de asemenea găsim pe poetesa M-me Ackermann, inspirată nu maĭ puțin de Schopenhauer, Darwin și filozofia pozitivistă, întocmaĭ ca și Eminescu [1]), în cât criticiĭ Germanĭ aŭ conchis că pesimizmul acesteĭ poetese este provocat numaĭ de filosoful Schopenhauer. Ea singură în prefața poeziilor sale își revendică dreptul de originalitate :

„*Plusieurs critiques ont naturellement attribué mon pessimisme à l'influence qu'aurait exercée sur moi la phylosophie allemande. Mes vues sur la destinée humaine remontent, hélas! bien plus haut et me sont tout à fait personelles,*“ și maĭ departe adaugă : „*le dernier trait prouve suffisament que mon pessimisme n'avait pas attendu Schopenhauer pour se declarer* [2]).

Din toate cele sus zise rezultă că mare poate fi influența luĭ Schopenhauer și a filosofieĭ pozitiviste asupra acestor doĭ poețĭ, pesimiștĭ raționaliștĭ, până la un punct, și carĭ aŭ între dînșiĭ punctele cele maĭ multe de comparațiune; însă nu putem aproba că fără Schopenhauer aceștĭ poețĭ n'ar fi putut exista.

De asemenea, nu admitem că pesimizmul ș'a găsit locul în literatura noastră în urma revoluțieĭ de la 1848 și aceasta în persoana luĭ Eminescu [1]). Epoca de la 1848 încoace e maĭ puțin aptă cu consecințele sale a da naștere pesimizmuluĭ, de cât epoca anterioară acestuĭ an. Nenorocirile țĕreĭ, carĭ implicit provocaŭ pe cele personale, pot fi îndestul cauzele cele maĭ puternice ale acesteĭ scăderĭ de sănătate a uneĭ națiunĭ, și carĭ 'șĭ-aŭ avut locul maĭ potrivit înaintea anuluĭ 1848, de cât în urma luĭ. De alt-fel, Eminescu nu e sin-

[1]) Vezĭ „Pesimisme naturaliste“ de Maxime Formont în Revue littéraire et artistique Nr. 33 année 1885.

[2]) M-me Akermann, Poésies, Paris 1875, Alfons Lemerre éditeurs, pag. 20.

gura notă pesimistă în literatura noastră, cum ar crede D-l Gherea, care în studiul d-sale asupra pesimizmului schimbat în decepţionizm, găseşte numai pe Eminescu pesimist.

Dacă ne-am arunca o privire sinoptică în special asupra literatureĭ noastre lirice, vom găsi că maĭ toţĭ poeţiĭ noştri liricĭ sunt mâhniţĭ. Elegia e tonul liriceĭ noastre; durerea e sentimentul general al poeţilor noştri liricĭ. Toţĭ, treptat, îşĭ ridică diapasonul, atingînd maximul cu Eminescu. Pesimizmul e o elegie saturată, în lirica noastră, împinsă la extrem.

Ioan Văcărescu, poetul atât de neglijat de literaţiĭ noştri, şi care e adevĕratul părinte al liricilor noştri prin influenţa sa, abundează în cugetărĭ foarte pesimiste. Din multe altele, citez numaĭ următoarea strofă:

„Bună e viaţa
„Dar mie-mĭ place
„A morţii ghiaţa
„Care-mĭ dă pace [2])

Tristul poet Momuleanu în fond e maĭ pesimist chiar de cât Eminescu. Sentimentul religios şi mizeria ţăreĭ sale sunt cauzele carĭ îl fac atât de melancolic. Ca şi Rousseau, Momuleanu combate civilizaţiunea, ca una care a corupt inima muritoruluĭ. Citească orĭ-cine numaĭ poezia „Inceputul Omuluĭ" şi se va convinge de acest adevĕr [1]). Ca şi liriciĭ revoluţiuneĭ franceze, Momuleanu îşĭ întoarce privirea consolatoare spre farm.cul natureĭ. Cârlova ridică la înălţime această adoraţiune a frumosuluĭ din sînul natureĭ. El e părintele bucolicizmuluĭ în literatura noastră. Nu e vers din cele 7 poeziĭ originale ale sale, care să nu exaleze melancolie şi durere; chiar bucolicizmul este o nouă fază a uneĭ literaturĭ ce decade.

Aruncênd dar numaĭ o privire asupra acestor poeţĭ trăitorĭ înainte de 1848, am putea găsi firul pesimismuluĭ în literatura noastră nu după acest an, ci cu mult înaintea luĭ.

In adevĕr, nu e ram de poezie care să conţină maĭ mult amestec de durere şi plăcere, ca poezia lirică: de aicĭ lesne se poate explica doza de optimism şi pesimism revărsată de poeţiĭ liricĭ. Ceea ce însă trebue să considerăm, este că în studiul orĭ şi căruĭ poet trebue să ţinem socoteală de ambiĭ factorĭ internĭ şi externĭ, şi să nu înclinăm exclusiv spre unul orĭ spre altul. Urme de pesimism găsim destule, şi cu drept cuvînt, aproape la orĭ-ce poet liric de aĭ noştri; dar doza cea maĭ puternică o aflăm la Eminescu. La acesta şi circumstanţele externe şi cele personale gravitaŭ spre această boală. Instrucţiunea maĭ ales l-a provocat în mare parte pesimismul sĕŭ aproape raţionat. Toţĭ poeţiĭ noştri liricĭ aŭ fost citiţĭ de acest ilustru poet, şi toţĭ aŭ adus contingentul lor în încăperile minţeĭ luĭ, după cum zice Eminescu dar maĭ cu seamă Bolintineanu cu oda sa istorică. Singura mărire şi fericire a Românuluĭ, după Bolintineanu şi Eminescu, e trecutul glorios al voivozilor noştri. Pentru un'poet pesimist singura consolaţie e trecutul, căcĭ ştie că e ireparabil, presentul fiind nemulţĕmitor şi viitorul nesigur.

Pesimismul luĭ Eminescu, în privirĭ generale, se aseamănă foarte bine cu pesimismul poeteseĭ franceze M-me Ackermann. Ambiĭ aceştĭ poeţĭ sunt poeţĭ pesimiştĭ raţionaţĭ, eĭ sunt maĭ pesimiştĭ de cât poetul italian Leopardi care, după Sainte-Beuve, nu e de cât un Petrarca fără credinţă; de şi Caro inclină a crede că pesimismul îşĭ are loc în teoria sa asupra fericireĭ, asemenea şi de cât poetul englez Shelley. Ambiĭ sunt cunoscătorĭ de multe literaturĭ, şi sunt influenţaţĭ de filosofia pozitivistă; însă se deosibesc în douĕ puncte. Limba în care a scris M-me Ackermann este incorectă. Un critic francez zice: „Quant à la langue elle est incorrecte; il en est de même de la versification, sans doute M-me Ackermann regarde commenon avènues les découvertes des prosodistes modernes"; pe când limba în care şi'a turnat gândirile sale nemuritorul Eminescu, e un tesaur nepreţuit pentru lirica noastră. La poetesa franceză, fondul comparaţiunilor, în mare parte a poeziilor sale ne-filosofice, este scos din literatura ellină; Eminescu însă se inspira din muza poporuluĭ nostru.

[1]) Vezĭ.
[2]) I. Văcărescu, poeziĭ, Bucureştĭ 1848, pag. 192.
[1]] Momuleanu, Poeziĭ, Bucureştĭ 1873, pag. 1.

CRONICA LITERARA

PE URMA ŞEZI

ANECDOTĂ POPULARA

O jidancă-odată, când chiar nu se ştie,
Luând pe o femee, slujnică să-ĭ fie,
Din cât vrea femeea leafă ca să iea
Dênsa jumĕtate numaĭ vrea să'ĭ dea.
Şi vorbind de leafă ast-fel iĭ zicea:

*

„Bagă sama, lele,
„Singură să vezĭ
„Că-ţĭ plătesc atâ'a
„Pentru cât lucrezĭ;
„Căcĭ la mine aşa e,
„Las, chiar o să vezĭ,
„Jumĕta'e muncă
„Jumĕtate şezĭ.

„Iar de aĭ de lucru
„Numaĭ jumĕtate
„Să-ţĭ daŭ leafa toată
„Este cu dreptate?!

„Uit'te, dimineaţa
„Târguĭ, umblĭ, vezĭ,
„Şi puĭ de mêncare,
„Şi pe urmă şezĭ.

„Când se scol copii
„Le daĭ lapte, vezĭ?
„Şi-ĭ îmbracĭ şi măturĭ
„Şi pe urmă şezĭ.

„Când e pentru masă
„Iar... ceva lucrezĭ,
„Daĭ frumos mâncare
„Şi pe urmă şezĭ

„După masă iară
„Spelĭ,g rijeştĭ, cum crezĭ
„Maĭ aducĭ şi apă,
„Şi pe urmă şezĭ.

„După asta iară
„De copiĭ maĭ vezĭ,
„Îĭ ducĭ la primblare,
Şi pe urmă şezĭ

„Sara pentru masă
„Iar cevá lucrezĭ
„Şi ne daĭ mâncare,
„Şi pe urmă şezĭ.

„Culcĭ apoĭ copii,
„Ne facĭ patul, vezĭ,
„Ne facĭ cizme, totul,
„Şi pe urmă şezĭ.

„Apoĭ frecĭ tacâmurĭ,
„Taĭ şi lemne, vezĭ,
„Şi... te culcĭ pe urmă
„Şi pe urmă şezĭ.

Th. D. Sperantia

—Revista Nouă—

PROGRAMA

Solemnitateĭ inaugurareĭ statueĭ luĭ G. Asachi

la 14 Octombre 1890

1. După terminarea S-teĭ leturghiĭ (care începe la ora 8) în ziua de 14 Octombre, I. P. S Mitropolitul încunjurat de cler, va oficia în biserica catedrală a Mitropolieĭ, panachida obicinuită asupra osemintelor luĭ G. Asachi şi soţieĭ sale maĭ dinainte aduse de la biserica 40 de Sfinţĭ din Iaşĭ, unde aŭ fost îngropat la 1869 Noembrie în 12.

II. După terminarea serviciuluĭ religios, cutia cu osemintele va fi transportată la temelia statueĭ de la Treĭ-Erarchĭ însoţită de cortegiul de onoare următor:

1. O escuadă de giandarmĭ călărĭ.
2. Muzica militară.
3. I. P. S. Mitropolit al Moldoveĭ şi Suceveĭ, însoţit de cler.
4. Osemintele luĭ G. Asachi purtate de D-niĭ Theodor Codrescu, Iacob Fĕtul, Manolache Morţun, Costache Platon, Manolache Filipescu, Dimitrie Lăzărescu, Dimitrie Gherghel şi Bardasare Panaiteanu, foştĭ şcolarĭ ai nemuritoruluĭ bărbat.
5. Membriĭ în viaţă aĭ familieĭ luĭ G. Asachi.
6. Drapelele tuturor şcoalelor din Iaşĭ, purtate de delegaţiunile respective.
7. Autorităţile înalte, civile, militare, şcolastice; delegaţiunea academieĭ, ateneuluĭ, reprezentaţiĭ Consiliuluĭ judeţean, Comuneĭ Iaşĭ şi a oraşuluĭ Herţa, locul de naştere a luĭ G. Asachi.
8. Corpul didactic, Presa, invitaţiĭ, diversele delegaţiunĭ din ţară şi de peste fruntariĭ. Delegaţiunea tipografiilor şi litografiilor reprezentate pentru Iaşĭ, D-niĭ Th. Codrescu, I. S. Ionescu şi Th. Balasan.
9. Societăţile de cultură, Conservatorul, Teatrele.
10. Tinerimea Universitară.
11. Şcoalele secundare de băeţĭ, (licee, gimnaziĭ, şcoale militare, Seminarul Veniamin, şcoalele de belle-arte, şcoala technică şi şcoala de meseriĭ.
12. Şcoala primară Vasiliană (de la Treĭ-Erarhĭ), în amintirea reînfiinţăreĭ de G. Asachi, va lua singură din şcoalele primare, parte în Cortegiŭ. Cele-l'alte şcolĭ primare de băeţĭ vor fi înşirate dealungul stradelor pe unde trece cortegiul.
13. O delegaţiune de la toate şcoalele de fete din Iaşĭ, sub conducerea doamnelor directoare respective, în amintirea fundăreĭ de G. Asachi a primeĭ şcoale române de fete.
14. Reprezentanţiĭ de la diversele corporaţiunĭ de meseriĭ din Iaşĭ.
15. O escuadă de giandarmĭ pe jos va închide cortegiul.
16. Cortegiul va trece plecând de la Mitropolie prin strada Stefan cel Mare la deal, strada Golia, strada Primărieĭ şi eşind iar în strada Ştefan cel Mare va înainta spre Treĭ-Erarchĭ.

Toate stradele pe unde va trece cortegiul şi pe cât cu putinţă şi cele-l'alte principale, vor fi împodobite cu drapele, tapete, etc., prin buna voinţă a cetăţenilor, cărora prin această programă li se adresează şi de Comitetul statueĭ călduros apel. Statuele luĭ Ştefan cel Mare şi a luĭ Miron Costin vor fi ornate cu toate coroanele ce posed.

17. Sosind cortegiul în dreptul bisericeĭ Treĭ-Erarchĭ, escuda de giandarmĭ continuă calea spre curtea domnească şi se retrage. Muzica militară ia locul ce i s'a destinat.

In locurile rezervate în jurul monumentuluĭ (locurile păstrate de o poliţie de onoare organisată dintre d-niĭ studenţĭ aĭ Universităţeĭ) între persoanele arătate la N-rele 3, 5, 7, 8, 9, 10, 13 şi 14. Drapelele (No. 6.) staŭ în jurul locului reservat.

18. Delegaţiunea şcoalelor de fete (Nr. 13) întîmpină cu florĭ osemintele luĭ G. Asachi la locul unde aŭ a fi înmormîntate.

19, După descinderea cutieĭ cu osemintele în cavou şi aşezarea marmoreĭ după el, Primarul primeşte din mâinile I. P. S. Mitropolit procesul-verbal de maĭ înainte pregătit constatând desmormêntarea osemintelor luĭ G. Asachi şi ale soţieĭ sale de la 40 de Sfinţĭ, şi depunerea lor în cavoul de la temelia statuei.

20. Indată apoĭ se începe serbarea inaugurăreĭ statueĭ prin bine-cuvêntarea eĭ de I. P. S. Mitropolitul însoţită de o scurtă alocuţiune.

21. D. V. A. Urechiă, membru al Comitetuluĭ statueĭ, în numele colegilor sĕĭ, ţine discursul inaugural în cursul căruia la semnalul dat, D. Georgescu, artistul sculptor, va face să cadă vĕlul ce acopere monumentul datorit arteĭ sale.

22. Cuvêntul D-luĭ Primar al urbeĭ Iaşilor, de recepţiune a statueĭ şi al Primaruluĭ de Herţa, locul de naştere a luĭ G. Asachi.

23. Alocuţiunea D-luĭ Dr. Asachi; discursurile D-lor Th. Codrescu şi N, Ionescu.

24. Diferitele discursurĭ cu 24 ore înainte anunţate comitetuluĭ, spre a li se putea da rîndul cuvenit.

25. Depunerea coroanelor pe monument va încheia serbarea şi se va face la ocaziunea defilăreĭ pe din faţa eĭ a tutulor delegaţiunilor, carĭ aŭ luat parte în cortegiŭ; în tot timpul defilăreĭ va cânta muzica militară.

26. Seara la orele 6 în sala . . . . . ospĕţ prin contribuţiune voluntară.

Inscrierea se va face până la 13 Octombre seara la D. profesor . . . . . .

27. La orele 9 representaţiunne teatrală dată de artiştiĭ asociaţĭ spre comemorarea luĭ G. Assaki, fondatorul teatruluĭ în Moldova. O programă specială va arăta alcătuirea spectacoluluĭ.

Biletele de intrare la teatru le va împărţi comitetul teatruluĭ după găsirea sa cu cale.

Preşedintele comitetuluĭ statueĭ
I. P. S. Mitropolit Moldoveĭ şi Suceveĭ.
† Iosif Naniescu.

Membriĭ: *N. Ionescu, V. A. Urechiă, Th. Codrescu, D. Gherghel, A. Densuşanu, C. Climescu, I. Darzeu, T. Săvescu, N. Culianu, M. Tzony.*

Informaţiuni

Din Fălticenĭ ni se scrie că alaltă-ierĭ un foc foarte mare a isbucnit în strada Mare la D-l Isidor Goldner, arzênd maĭ multe case.

Pagubele sunt însemnate.

De ierĭ de la amiază a început să ningă în Capitală.

România rĕspunzând unuĭ articol din *Lupta* zice:

Se înşală confratele nostru. Partidul *Liberal-conservator* îşĭ va avea lista sa proprie în alegerile comunale, în care listă negreşit va figura şi d. Pache Protopopescu, fiind-că d-sa a făcut şi face parte din partidul liberal-conservator.

Ce va face guvernul şi poliţia Capitaleĭ nu ştim, nicĭ nu ţinem a şti.

Este destul a spune confrateluĭ nostru că noĭ n'am căzut la genunchiĭ nimăruĭ, şi că suntem hotărîţĭ a ne înfăţişa înaintea alegĕtorilor cu lista noastră proprie *liberal-conservatoare.*

Mesagerul din Brăila ne aduce ştirea că angina difterică bântue judeţul şi D-rul Roşianu medicul primar nicĭ nu se mişcă din loc: 13 copiĭ aŭ murit în comuna Urleasca şi d-sa de şi a primit ordin să plece la faţa loculuĭ, totuşĭ a stat în oraş.

Aşteptăm ca D-rul Roşianu să desminţă această ştire care compromite reputaţiunea sa de medic care 'şĭ îndeplineşte cu scrupulozitate datoria sa.

Ni se trimite din Iaşĭ următoarea scrisoare pe care ne grăbim a o publica, pentru ca cititoriĭ noştri să cunoască pe aceĭ carĭ aŭ comis faptele regretabile de la Botoşanĭ şi pentru a închide acest incident.

Domnule Director!

Vĕzênd că aproape zilnic ziarele se ocupă de afacerea Goroveĭ-Mendonide, relativă la scandalurile de la Botoşanĭ, vĕ rugăm să bine-voiţĭ a însera în onorabilul D-voastră ziar următoarele declaraţiunĭ:

Sub-semnaţiĭ Corneliu Şumuleanu, student în ştiinţe şi Constantin Vasiliu, student în drept, în seara de 11 Septembre. pe la orele 10, întorcêndu-ne de la banchet şi fiind că eram înaintea cortegiuluĭ compus din studenţĭ şi cetăţenĭ, ne oprim puţin pe trotuar împreună cu gazda noastă D. Vasile Bobeica, aşteptând să treacă cortegiul ce mergea cu muzica în frunte.

De o dată auzim din dărăptul nostru un zuruit de geamurĭ.... Ce se întâmplase?..

Domnul Goroveĭ, ziarist, se încercase să deschidă cu forţa uşa de la o cârciumă ovreiască ce era închisă şi neputênd, o smuci atât de tare în cât geamurile se sfărîmară şi chiar uşa la cele din urmă cedă. Unul din noĭ (Corneliu Şumuleanu) fiind maĭ aproape de viteazul Goroveĭ, îl apucă de *surtuc* şi se adresează în acelaşĭ timp unuĭ domn comisar: *Vezĭ, D-le Comisar, că nu studenţiĭ sunt aceia carĭ strică geamurile.*

Lumea îngrămădindu-se în jurul nostru, n'am maĭ putut zări pe D. Goroveĭ, care se amestecase deja în mulţime, fie-care acum se întreba ce s'a întâmplat? In urmă retrăgându-se lumea am părăsit şi noĭ acel colţ de trotuar şi ne îndreptarăm spre casă.

La banchetul din Iaşĭ l'am vĕzut pe D. Goroveĭ foarte liniştit... Maĭ că nu semăna cu D. Goroveĭ de la banchetul din Botoşanĭ; graţie însă respectabileĭ julitur ce o purta pe nas şi pe care mulţĭ din colegiĭ noştri o admiraŭ, am eşit lesne din încurcătură. Vestigiile aceleĭ contusiunĭ trebue să maĭ existe şi astă-zĭ, în amintirea congresuluĭ din Botoşanĭ.

Corneliu Şumuleanu, C, Vasiliu.

Iaşĭ, 9 Octombre 1890.

Sub-semnaţiĭ studenţĭ în Iaşĭ, declarăm că în seara de 11 Septembre am vĕzut pe D. Goroveĭ, ziarist din Capitală, spărgând giamurĭ la o cârciumă ovreiască din Botoşanĭ. Detaliile le credem de prisos şi de aceia ne oprim aicĭ.

G. I. Scobaĭ, student în litere, *V. Stanciu*, student în litere şi drept.

Ştirĭ Telegrafice

BRUXEL, 10 Octombre.—După ştirile sosite până astă-noapte, relativ la alegerile municipale, nicĭ o modificare maĭ însemnată nu s'a produs în situaţiunea respectivă a partidelor; liberaliĭ şi catoliciĭ îşĭ atribue fie-care victoria.

COLONIA, 10 Octombre.—*Gazeta de*

FOITA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

40

ALEXIS BOUVIER

SOLDAŢII DESNADAJDUIREI

PARTEA II.

Francia în 1871

XXX

Reîntoarcerea

— N-a fost împuşcat?

— De sigur că nu.

— Atât maĭ bine; se respândise ştirea asta şi contesa suferă mult.

— Iţĭ garantez că e sănătos şi zdravĕn... Trebuie să fie ascuns unde va.

— Acum, uite ce maĭ aveam să-ţĭ spun.

— Vorbeşte.

— Cunoştĭ o companie de franc-tirorĭ cunoscuţĭ sub numele de *soldaţiĭ desnădăjduireĭ*?

— Da, e o societate cu fracţiunĭ respândite în toată Francia, şi cu misiunea de a apĕra Republica.

— De douĕ-zecĭ anĭ era o societate secretă.

— Da, ştiŭ astea. Compania din Vozgĭ, una din cele maĭ teribile fracţiunĭ, comandată de unu anume Herbeau de la Passavant, a avut de lucru cu noĭ de vre-o câte-va zile; am împuşcat pe doĭ din eĭ maĭ ierĭ; şi cred că lupta de a doua-zĭ i-o fi exterminat.

— Te înşelĭ, generale, eĭ aŭ traversat liniile d-tale acum patru zile; aŭ stat o zi în Elveţia, şi astă noapte aŭ intrat în Francia. Nu ştiŭ câţĭ vor fi!

— Ce spuĭ? Unde aŭ trecut?

— La Chaux-de-Fonds.

— Avem s'aflăm.

Comandantul flueră de douĕ orĭ. Veni un aghiotant.

— Telegrafiază la postul de la Chaux-de-Fonds că o trupă de franc tirorĭ, semnalată deja sub numele de soldaţiĭ desnădăjduireĭ, după ce a trecut în Elveţia, aŭ trecut din noŭ frontiera astă-noapte armaţĭ...

Să respundă.

Ofiţerul eşi.

După un sfert de ceas, ofiţerul se întoarse:

— E bine? întrebă generalul.

— Doĭ spre-zece oamenĭ, bine armaţĭ, aŭ trecut de la Chaux-deFonds la Meiche, şi de la Meiche la Saint-Hippolyte... sunt semnalaţĭ la Pont-de-Rolde. Aŭ omorât treĭ eclerorĭ.

— Bine... mâine nu ne vor maĭ omorî.

Şi zicând aşa, se puse la masă ca să scrie ordinul.

XXXI

Blokarea

A doua zi dimineaţă, mica trupă condusă de Tavannes şi Baptist se afla prin apropriere de lanţul Vosgilor. Pretutindenĭ nu întâmpinară de cât mizerie şi pustietate. Casele eraŭ goale şi cele maĭ multe dărâmate; nu maĭ aveaŭ nicĭ uşĭ, nicĭ ferestre.

De o dată se pomeniră pe culme cu un detaşament prusian, şi la uşĭ se arătară soldaţĭ nemţĭ.

Tavannes se gândi la retragere, dar era peste putinţă.

— Suntem perduţĭ... Să intrăm în casa asta.

— Ne-a venit ceasul.

Soldaţiĭ se baricadară în casa aceia.

Când fie-care fu la postul sĕŭ de luptă, Tavannes le zise:

— Prietenĭ, nicĭ o graţie... Aicĭ trebue să murim.

— Da, da, Trăiască Francia!

Traiască Republica!

In vremea asta, nemţiĭ înconjurară casa.

Când Prusieniĭ, după două ceasurĭ de luptă vĕzură că n'o scot la capăt şi că pierd oameniĭ numaĭ horărâră, să dea foc caseĭ.

O coloană înaintă dar fu primită cu un foc teribil; două-zecĭ de oamenĭ cel puţin muriră. Germaniĭ se puseră în desordine. Un strigăt salută retragerea lor.

— Trăiască Republica!

Un ofiţer german îĭ trimese doĭ parlamentarĭ cu un drapel alb.

Baptist eşi la fereastră:

— Ce voeştĭ?

— Vĕ somăm ca să vĕ supuneţĭ.

— Pentru ce? Pentru că nu ne puteţĭ lua?

— Sunteţĭ cu desăvârşire perduţĭ.

— O ştiŭ.

— Dacă vĕ supuneţĭ, veţĭ beneficia de uzurile stabilite pentru armata regulată, veţĭ fi consideraţĭ ca prizonierĭ.. nu vroiţĭ să vĕ supuneţĭ?

— Nu.

— Ce să respund comandantuluĭ care m'a trimes?

Tavannes apăru atuncĭ la fereastră şi-ĭ zise:

— Spune aceluia care te trimite că luptătoriĭ de aci sunt republicanĭ; soldaţiĭ republicaniĭ aŭ o singură deviză: să moară saŭ să învingă. Să ne omoare dar nu ne supunem.

Ofiţerul se duse.

Un alt parlamentar veni dar fu primit cu focurĭ.

Se auzi atuncĭ mersul greoĭ al artilerieĭ.

— Aide copiĭ, zise Tavannes, să ne maĭ ţinem câte-va minute, să ne strângem, să murim bărbăteşte, mulţumiţĭ că am putut da ţĕreĭ ceia-ce puteam să'ĭ dăm: viaţa noastră... Moară Republicaniĭ şi trăiască Republica!

Focurile începură şi de o parte şi de alta, Germaniĭ înconjurară casa cu lemne şi paie şi'ĭ dădură foc.

Peste câte-va minute, casa se dĕrîmă, o lungă coloană de fum se ridică sus, sus de tot. *Soldaţiĭ Desnădăjduireĭ* periseră în flacărĭ.

XXXII

Ferma de la Passavant

Alĕturea de comandant, Darthoy asistase la incendiarea Francezilor, şi mare'ĭ fu necazul când nu găsi printre cadavre, trupul luĭ Herbeau.

Plecă îndată la l'Isle-sur-Doubs, unde îl aştepta contesa.

Iĭ spuse cum iar l-a scăpat Herbeau.

— Ce facem acum? întrebă ea.

— Par'că eŭ ştiŭ?

— Trebue să moară.

— Asta o doresc şi eŭ.

— Unde e?

— Trebue să se fi întors cu fiica sa la Passavant.

Ce să facem?

— Cum ce să facem? Mĕ insultă, mĕ ameninţă,.. vrea să ne ducă înaintea justiţieĭ, îmĭ fură copii ca să mĕ necinstească în ochiĭ lor, şi mĕ întrebĭ: ce să facem? Omoară'l, mizerabilul... Aidem la Passavant, şi dacă braţul nu te ajută, voiŭ lovi eŭ.

— Aidem la Passavant.

Şi Darthoy eşi ca să caute o trăsură.

Pe când se petreceaŭ acestea, Herbeau se instalase la el acasă cu Gabriela şi Ulric.

Armistiţiul în sfêrşit era general.

Prusieniĭ părăsiseră Passavantul.

In casă la Herbeau nu era încă nimic regulat şi seara Ulric îĭ zise:

— Sunt prăpădit de oboseală, am să mĕ culc în odaia D-tale.

— Du'te, căcĭ eŭ nu mĕ culc până mâine dimineaţă.

— Dar ce aĭ să facĭ? întrebă Gabriela.

— Am să mĕ duc să maĭ aflu ceva despre oameniĭ noştri.

— Dacă n'aşĭ fi ostenit, te-aşi însoţĭ.

— Haide, odihniţĭ-vĕ.

Cum se culcară copiĭ, Herbeau luă revolverul, zicêndu'şĭ:

— Nu se ştie ce se poate întêmpla.

Colonia află din Constantinopol că ştirile sosite din porturile ruseşti de la Marea Neagră confirmă trimiterea pe la vetrele lor a clasei 1887 din infanteria rusească.

EDIMBURG, 10 Octombre.—A fost o întrunire de 5,000 de persoane sub preşidenţia lordului Rosebery. D. Gladstone a fost primit foarte călduros; el a pronunţat un discurs în care a criticat politica guvernului în Irlanda.

ATENA, 10 Octombre. — Desgroparea osemintelor marinarilor francezi ucişi la Navarin s'a făcut ieri la Pylos cu mare pompă; ministrul Franciei, D. de Montholon, a ţinut un discurs; rĕmăşiţele se vor strămuta azi la monumentul de la Navarin.

ST. PETERSBURG 10, Octombre.— Se asigură că d. Hitrowo se va întoarce în curând la portul sĕŭ.

SOFIA 10, Octombre. — Ştirĭ autentice primite aicĭ din Constantinopol anunţă că grava eclesiastică ar continua numaĭ mulţumită instrucţiilor primite de Patriarchat de la ministerul instrucţieĭ publice din Atena în scop de a menţine surexcitaţia în Grecia spre a influenţa în viitoarele alegerĭ legislative. Contrar afirmărilor unor ziare franceze, convenţiunea comercială provizorie între Francia şi Bulgaria a fost încheiată după cererea Franciei şi pe baza convenţiunei comerciale ce există între Anglia şi Bulgaria.

D. Stambuloff a avut ieri o lungă audienţă la principe; seara a asistat la prânzul de la Curte.

DUBUT DE LAFOREST

Scoala Tinerilor de Azĭ

— Unchiule, femeia asta te omoară!
— Nu te priveşte pe tine.
— Unchiule, te zăpăceştĭ!
— Nu-ĭ treaba ta!
— Unchiule, o să te ruinezĭ; nu maĭ aĭ nicĭ cap nicĭ inimă!
— August, eştĭ prea serios pentru vîrsta ta!
— Şi d-ta nu eştĭ destul de serios pentru a d-tale!

Ast-fel se certa într'o zi vicontele Rafael du Pont-Euxin cu nepotul sĕŭ August de Marennes.

Nalt şi frumos bătrîn cu pĕrul nins şi frezat, ras în fie-care zi, cu dinţiĭ albĭ şi cu ochĭ încă viĭ, Domnul du Pont-Euxin voia să se retragă, însă August, un tînĕr ocheşel, cu nasul obrasnic, cu faţa bilioasă, dovadă că avea stomah stricat, închise uşa şi zise, cu monoclul'în ochĭ:

— Să mĕ ascultĭ, domnule!
— August!....
— Să mĕ ascultĭ!

Şezură. Nepotul, serios, începu:

— Domnule, de când te aĭ înamorat de Jana Mignol, din strada Cambige, nu maĭ eştĭ acelaş om. Crezĭ că eŭ sînt giurgiuna ipocriziilor d-tale? Seara poruncesti feciorului ca să ştie aprinse luminările din apurtamente şi când toţĭ dorm, d-ta petrecĭ afară nu ştiŭ cum...
— Oh! exagerezĭ...
— Ba nicĭ de cum, domnule viconte! Lumea te vede la Elyseul-Montmartre, la Moulin-Rouge la Folies-Bergéres, la Montagnes—Russes...
— Da, dar tot cu Jana.
— Asta înseamnă că nu schimbĭ, domnule; şi eŭ încriminez pe omul care se lipeşte de o femee.
— Lipiciul ăsta însemnează înţelepciunea bĕtrâneţelor, nepoate.
— Asta va să zică că te pierzĭ, unchiule.
— Dacă crezĭ tu că'ĭ prostie ca să fie omul singur...
— Cine'ţĭ vorbeşte de singurătate? Schimbă, azĭ una mâine alta, dar nu te lipeştĭ ca scaiul. D-ta şi Jana d-tale staţĭ legaţĭ ruşinoş, sânteţĭ nedespărţiţĭ ca doĭ fraţĭ Siamezĭ. Amîndoĭ bateţĭ casele de noaptea, marile săli'a Americanului, a luĭ Julien şi a luĭ Sylvain, vĕ arătaţĭ în lume...
— Cabinetele particulare, nepoate, sînt lăsate pe seama tineretuluĭ.
— D-ta comanzĭ şampanie, ficat de găscă cu trufe, racĭ...
— Iţĭ imput,eŭ,ce daĭ să mănânce amantelor tale?
— Eŭ, nu am amantă, eŭ am o parte: sîntem patru.
— Parte de vênătoare?
— Da, vezĭ bine—şi nu mĕ ruinez.
— Unde prânzeştĭ?
— La Bouillon.
— Unde supezĭ?
— La Berărie.
— Şi fumezĭ?
— Ţigărĭ de zece banĭ.
— Numaĭ dacă nu'ţĭ sugĭ bastonul pe care te sprijinĭ.
— Tocmaĭ.
— Ce vreĭ? eŭ dispreţuesc omnibusurile; îmĭ-e dragă o femee care'ĭ a mea, întreagă—întreguţă; îmĭ place vinul bun şi ţigările bune...
— Dar jocul?
— Un biet poker la câte treĭ lunĭ.
— Acolo iţĭ laş din pene.
— Câţĭ va napoleon poate. Tu jocĭ?
— Nicĭ-o dată.
— Ce facĭ dar, între cincĭ şi şapte la clubul Cosmopolitan?
— Privesc cum joacă alţiĭ.
— Tu aĭ alte distracţiĭ. Te ducĭ la teatru?
— Nicĭ-o dată.
— In lume?
— Nicĭ-o dată.
— Pentru ce te porţĭ în haine negre după ce trece 8 ceasurĭ?
— Fiind-că'ĭ prea *select*. Ies, mĕ plimb şi din când în când mĕ ivesc la cerc. Am aerul cuĭ-va care este la operă saŭ care pândeşte ceasul baluluĭ.
— Dar banĭ?..
— Am pus două miĭ de francĭ la iconomiĭ şi când mĭ s'a complectat libretul iaŭ dobênda.
— Cât te costă amanta ta?
— Sfertul meŭ?
— Da.
— O sută de francĭ pe lună.
— Bravo! am să'ţĭ înapoez baniĭ pe care'ĭ cheltueştĭ cu muerile, în seara morţiĭ mele.
— De aceia beaŭ aşa acum. Dacă o să maĭ trăeştĭ încă multe primă-verĭ, după cum nădăjduesc eŭ, Jana Mignol o să te jumulească, o să te sleiască, o să te mănânce şi o să morĭ în spital.
— Mĕ plictiseştĭ.
— Te supĕră adevĕrul, D-le? Rĕŭ! Am să sfĕrşesc. Aşa dar, îi ţiĭ un hotel amanteĭ D-tale?
— Da.
— Şi caĭ?
— Da.
— Şi schimbĭ des trăsurile?
— Da. August, tu mĕ spionezĭ?
— Ba nu. Nu te pierd din vedere. D-le viconte de Pont-Euxin, trebue să încetezĭ cu toate acestea saŭ te pun sub epitropie. Adio, unchiule.
— Adio, ştrengarule.

Jana Mignol, mângâetoarea bătrânuluĭ gentilom, era o fată bună, bălană, delicioasă, nicĭ bĕtrână nicĭ tênĕră, nu limbută, de un orizontalism moderat. Intr'însa era spirit, judecată, gentileţe, un fel de piparează artistică şi jovială. Buzele'ĭ grase roşiĭ te pofteaŭ la sĕrutat; ochiĭ eĭ albaştrĭ spuneaŭ bunătatea eĭ fără marginĭ. Eă invesela pe bĕtrân cu cântece şi cu risete şi el se socotea fericit lângă ea, iarna, la gura sobeĭ, în căsuţa lor din strada Brémontier. Acolo D. du Pont-Euxin îşĭ găsea papuciĭ, vestonul de flanelă şi aştepta să se însereze.

Jana se arăta iconoamă. După ce 'şĭ bătuse joc de viaţă. Acum aduna napoleonĭ, bilete albastre şi titlurĭ; vezĭ că nu voia, după ce va pieri unchiaşul, ca să fie silită să tragă clopoţele pe pod; şi unchiul amorezat de D-şoara Mignol o aţâţa ca să fie cumінte.

D. Auguste de Marennes, tremurând de frică să nu fie uitat în diată, lăsă pe unchiŭ să facă ce va vol şi bombănea:
— Muerea asta l'a înhăţat! Il toacă! Ce de parale trebue să aibă!

Dar cum să se împotrivească ruineĭ? August nu era îndrăzneţ.

Intr'o zi nepotul sosi în strada Brémontier şi auzi pe portăreasă că spunea unuĭ negustor:
— E foarte regulată domnişoara Mignol, e aşezată, are multe parale...

August începu, din ziua asta, să îngrijească mult pe unchiŭ.

Unchiaşul, simţind că o să dea ortu popiĭ, lăsă pe Jana legatară universală; pe urmă scrise luĭ August bileţelul acesta:

„Scumpe nepoate,
„Tu eştĭ băiat cuminte. Oameniĭ cu„minte trăesc cu puţin. N'aĭ trebuinţă „de nimic. Iţĭ las moştenire ceasorni„cul meŭ."

„Unchiul tĕŭ iubit
„*R. Du Pont-Euxin.*"

—Porcu! zise cu un urlet August de Marennes!

Pe urmă, bătându-se pe frunte, zise:
— Ce prost sunt!

Nu era prost. Dupe ce muri unchiul, după ce moşteni cumnata averea mortuluĭ—un nepot nătărău s'ar fi mulţumit să asasineze pe d-şoara Mignol saŭ să'ĭ intenteze proces; el însă care era nepot 1890 se aprinse de altă speranţă.

Amantă, vĕduvă şi rudă desmoşteniţĭ se întâlniră la Biserică. Se vĕzură iar în casa mortuluĭ şi într'o seară August întrebă:
— Jano, vreĭ să fiĭ baroneasă?
— Cu plăcere, rĕspunse amanta unchiuluĭ Rafael.

Şi de aceea o să citiţĭ d-v. în curînd maximele iubituluĭ August şi maĭ cu seamă al XII-lea verset al moştenitorilor:

XII.—Dacă unchiul tĕŭ te desmoşteneşte în favoarea amanteĭ luĭ, tu să fiĭ sfîrşit de veac: Să nu o omorĭ ci să te cununĭ cu ea.

I. S. Spartali.

ULTIME INFORMATII

Făgăduiala dată Ieşenilor că li se va construi un teatru, a trecut deja la calendele Grece.

Nicĭ un plan saŭ deviz nu s'a prezintat la concursul ce trebuia să se ţie pentru ziua de 1 Octombre, de oare-ce condiţiunile puse de Minister sunt atât de nechibzuite în cât arhitecţiĭ nicĭ nu s'aŭ maĭ ostenit a lucra vre-un plan.

In *Monitorul Oficial* de azĭ s'a promulgat regulamentul legeĭ pentru despăgubirea oamenilor din Giurgiu şi Calafat de pagubele ce aŭ suferit în timpul ultimuluĭ rezboiŭ.

Cu toate acestea despăgubirile nu se vor plăti de cât dupe ce se vor prevedea fondurile necesare în bugetul pe anul viitor. *Dacă se vor prevedea!!!*

Erĭ a nins în următoarele localităţĭ:

Bacău, Balaci, Bêrlad, Bistriţa, Broşteni, Buhuşĭ, Calafat, Câmpina, Caracal, Curtea de Argeş, Dorohoi, Drăgăneştĭ, Fălticenĭ, Filipeştĭ, Găeştĭ, Horez, Mamorniţa, Mărgineni, Moineştĭ, Neamţu, Novacĭ, Ocna, Panciŭ, Paşcanĭ, Pătârlagi, Piatra, Piteştĭ, Piua-Petri, Pleşcoiŭ, Ploeştĭ, Predeal, Pucioasa, Ramnicu-Sărat, Râmnicu-Vêlci, Riu Vadulul, Salinele-marĭ, Sinaia, Spinenĭ, Têrgovişte, Tirgu Jiu, Vălenĭ, Vulcan, Zătreni.

Mâine se deschide sesiunea sfântuluĭ Sinod al Bisericeĭ noastre Naţionale.

Suntem curioşĭ a vedea dacă Călugărul Ghenadie, numit Episcop al Eparhieĭ Râmnicului de către Dimitrie Sturza, va avea atâta cinism ca să-şĭ arate obrazu în faţa cinstitelor feţe ale P. S. Arhereĭ fraţĭ aĭ sĕĭ întru Hristos.

Toţĭ miniştri carĭ aŭ însoţit pe M. S. Regele la Feteştĭ, s'aŭ întors aseară în Capitală.

Mâine se va judeca de către curtea de apel din Craiova, procesul luĭ Simion Mihălescu.

Aseară s'a terminat esamenul pentru admiterea sergenţilor în şcoala de sub-oficerĭ de la Bistriţa. Pentru 38 de locurĭ sunt 60 de candidaţĭ. Rezultatul esamenuluĭ se va da astă-zĭ.

Un consiliŭ de miniştri se va ţine astăzĭ la Ministerul de Interne.

Se vorbeşte că D. Sfetescu, actual judecător de instrucţie, va fi numit prim-procuror al tribunaluluĭ Ilfov, în locul D-luĭ Boldur Voinescu.

Procesul scandalurilor din strada Stindarduluĭ va continua d'a fi judecat azĭ, ierĭ, D-luĭ Misir, avocatul D-luĭ Palade, venindu'ĭ rĕŭ în timpul pledoarieĭ.

Domnul Medic Veterinar Lăcusteanu, profesor la şcoala Veterinară, a fost numit director al aceleĭ şcoale,în locul D-luĭ Popescu demisionat din pricina legeĭ cumuluĭ.

Sumarul No. 6 al „Revisteĭ Noui" anul al III apărut azĭ.

N. Iorga: Vasile Alexandri (Biografie).— *I. Neniţescu*: La oaspĕţul Dunăreĭ (Poesie). — *Ion Ghica*: Un boer cum a dat Dumnezeŭ.— *N. Iorga*: Sonete.— *L. Şaineanu*: Poliglotie şi poliglotĭ românĭ. — *T. D. Speranţia*: Pe urmă şezĭ (Anecdotă).— *N. Iorga*: Din Italia (Veneţia).—Portret: *V. Alexandri*.

Ilustraţiunĭ: 1. **Nu din florĭ, ci din bere**, de *Fr. Bodenmüller*. — 2 **Don Juan din Berlin**, de *Fr. Kraus*.— 3. **Rĕsboiul** de *G. Jacobides*.

Primăria Capitaleĭ a început a aşeza stîlpiĭ de fier carĭ vor suporta lampele electrice pentru iluminatul Bulevarduluĭ. Aceste lampe vor fi în numĕr de patru-zecĭ pentru bulevardul incepênd de la strada Colţeĭ în spre Obor.

Lampele vor fi aşezate pe marginea fie-căruĭ trotuar al bulevarduluĭ.

Alaltă-ieri, o bandă de hoţĭ a atacat locuinţa d-luĭ Haralambie Gheorghiu, arendaşul moşieĭ Tămădău; vĕzând însă că n'aŭ reuşit să fure nimic, aŭ dat foc la maĭ multe şure şi claĭ cu fin.

Graţie repetatelor noastre cererĭ, D. General Manu, ministru de interne, a dat un noŭ ordin d-luĭ farmacist D. Roşu, proprietarul farmacieĭ mutată fraudulos de la Olarĭ la hotel de Londra, ca să se mute înapoĭ.

Rugăm pe D. Prefect al poliţieĭ capitaleĭ să bine-voiască a esecuta ordinul primit, căcĭ din partea consiliuluĭ sanitar al capitaleĭ avem puţină nădejde. D. Dr. Felix, şeful aceluĭ serviciŭ fiind socrul farmacistuluĭ Roşu, suntem siguri că nu va face nimic.

Un ovreiŭ *Goldman* din Iaşĭ a cumpĕrat 20,000 de copacĭ de la locuitoriĭ comuneĭ Hangu, judeţul Neamţu, cu condiţiune că de nu vor întruni *acum* copaciĭ mĕsura cerută, Goldman sa maĭ aştepte până vor creşte. Astă-zĭ însă cumpărătorul la 2 şi 3 arborĭ *tinerĭ* pentru unu bĕtrân, în loc să aştepte dupe condiţiile stabilite, căcĭ îĭ convine maĭ bine, iar bieţiĭ oamenĭ nicĭ habar n'aŭ de rĕul ce li se pricinueşte ast-fel. 150 fălcĭ de pădure, a 400 de ţeranĭ, se strică toată din astă cauză. Ştim că legea silvică aplicată şi 'n Dorna, nu permite tăerea arborilor tinerĭ. De ce oare nu se opreşte şi la Hangu? Atragem serioasa atenţiune a ministruluĭ respectiv şi nădăjduim că constatând de adevĕrate cele spuse de noĭ se va grăbi a aplica legea după cum a aplicat'o şi aiurea

Ni se denunţă un fel de comerţ scandalos practicat de D. Iacomi, profesor de limba latină în cursul inferior al liceuluĭ Sf. Sava.

Acest domn ar fi silind pe eleviĭ claseĭ I să 'ĭ cumpere o carte de *prosodie*! Ceĭ ce nu vor să se supue, capătă note rele; ceĭ-l'alţĭ, din potrivă, capătă notele cele maĭ bune.

Credem că D. ministru al instrucţiuneĭ publice va ordona o anchetă şi va pedepsi—dacă cele ce nĭ se denunţă sunt adevĕrate—pe negustorul-profesor.

Şi plecă.

Era noapte de tot. Herbeau se duse la Baume-les-Dames unde credea să afle noutăţĭ despre oameniĭ sĕĭ. Tocmaĭ în acelaşĭ timp ajunseră călărĭ la Passavant Darthoy şi contesa. Când ajunseră lângă hambarul luĭ Herbeau, Darthoy zise:

— Aicĭ e.
— Să intrăm, zise Ange, şi curaj.
— Să intrăm.

XXXIII

Desnodamêntul

Intrară. Darthoy cu cuţitul în mână dispăru în fundul saleĭ.

Ange, ascultă.

Darthoy umbla dibuind, în odaie; când mâna luĭ dădu de pat se opri şi'şĭ şterse sudoarea rece pe frunte.

Ange, intră în odae şi'ĭ zise:
— Haide, loveşte odată!

Auzind aşa, Darthoy cu o mână căută corpul şi cu cea-l'altă lovi.

Un ţipĕt izbucni.

Se auzi:
— Ajutor! Ajutor!
— Nu l'aĭ omorât?
— Nu pot, zise Darthoy.
— Vreĭ să ne omoare el?
— Nu meĭ am putere.
— Dă'mĭ cuţitul, laşule.

Şi'ĭ smulse cuţitul din mână.

Intră.

Se auzi un ţipĕt ingrozitor, apoĭ zgomotul unuĭ lucru greoiŭ care cădea jos.

Ange eşi din odaie, asvêrli cuţitul şi zise:
— S'a sfêrşit... Vin'o acuma.

De odată uşa se deschise, şi la lumina lumânăreĭ zăriră pe Herbeau.

Mizerabiliĭ, dădură îndărăt.
— Voĭ aicĭ? Ce crimă aţĭ maĭ sĕvêrşit?

De odată o idee îĭ trecu prin cap. Iute se duse în odae.

Ulric, lovit de treĭ orĭ cu cuţitul, era mort.
— A! strigă Herbeau.

Auzind ţipĕtul, Ange alergă în odae; vĕzênd pe cine omorâse, ţipă şi căzu jos fără simţire... Apoĭ, desmeticindu-se, apucă cuţitul şi asvêrlindu-se asupra luĭ Darthoy îĭ omorî, strigându'ĭ:
— Tâlharule! laşule! mizerabile! mĭ-aĭ omorât copilul.

. . . .

Din noaptea aceia Ange e nebună şi fiica sa o îngrijeşte, într'o casă de sănătate.

Herbeau nu se lămureşte cum maĭ trăeşte încă.

SFIRŞIT

Rugăm stăruitor pe toţĭ abonaţiĭ noştri, carĭ aŭ fost avizaţĭ de espirarea abonamentuluĭ, să bine-voiască a se grăbi cu preînoirea, căcĭ, cu părere de rĕŭ, administraţia va fi nevoită a le întrerupe expediarea ziaruluĭ, potrivit înştiinţăreĭ ce ea a adresat fie-căruia.

CASA DE SCHIMB
„MERCURUL ROMAN"
MICHAIL EL. NAHMIAS
Bucurescĭ, strada Lipscanĭ No. 51

Cumpără și vinde efecte publice scontează cupoane și face orĭ-ce schimb de monezĭ, recomandă cu deosebire mareĭe săŭ depoŭ asortat cu losurĭ garantate de Stat plătibile atât cu banĭ gata cât și în rate lunare. Comandele din provincie se efectuează prompt contra mandat poștal.

Cursul pe ziua de 5 Octombre 1890

Valorĭ	Cump.	Vinde
Comunale noĭ 5 la sută	97	97½
5% Renta perpetuă	101	102
5% Renta amortisabilă	99	100—
4% Renta amortisabilă	88	88½
6% Obligatiĭ de Stat (Conv. rurală)	103¼	103¾
5% Impr. Com. Bucur. Em 1883	96¾	97½
7% Funciare rurale	103	104—
5% Funciare rurale	99½	100—
7% Funciare urbane	104	104½
6% Funciare urbane	103	103½
5% Funciare urbane	97½	98
5% Funciare urbane de Iassy	83½	84
Agio la aur		
Florinĭ	2 21	2 23—
Ruble de hârtie	3 10	3 20
Losurĭ Castig. princip.		
Orașul Barletta. Leĭ 2 000.000	42	46
Orașul Parĭ 500.000	70	75
3% Ville Paris Em. 1886 100.000	102	106
5% " 1871 100.000	105	110
2½% Ville Bruxelles 1886. 150.000	97	100
3% Impr. Sêrbesc Em. 1881 100.000	84	86—
5% Impr. Congo Em. 1888 200.000	70	75
Crucea albă Holandesă 400.000	17—	19
Crucea roșie Austriacă 100.000	43—	46—
Crucea roșie Ungară 50.000	29—	32—
Crucea roșie Italiană 100.000	32—	34—
Orașul Bucureștiĭ 100.000	60	65
Ottomane (400 f. r. n.) 600.000	80	85
Sêrbescĭ Tabac 300.000	12	13—
Basilica Dombaŭ 40.000	17—	19—
Orașul Milano (10 lire it) 50.000	11	13
Orașul Friburg 1878 40000	14	16
Expos. Franceză 1889 50.000	7—	9—
Rotterdam Schouwburg 300.000	3½	4½
«Iozziv» (Boncoeur) 60.000	9	11
Risordinato (Bev. la Massa) 500.000	11¾	13—

Se negociază și orĭ-ce effecte dorite d... onor client.

Librarie și Papetarie
B. MARGARETHE
Strada Clemențeĭ No. 25

Cumpără Mărcĭ Poștale Uzate Românescĭ și Moldovenescĭ de orĭ-ce emisiune, plătind prețurile cele maĭ avantagioase, și cărțĭ poștale de la 1872-74.

Vinde mărcĭ streine pentru colecție. Având în tot deauna I-ele rarităţĭ la disposiția doritorilor cu prețurĭ moderate.

Medicament necesar si sigur pentru boale de stomac si consecintele lor!!

Conservarea sănătățeĭ se basează în principiu numaĭ pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiția fundamentală a sănătățeĭ și a buneĭ stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ, spre a obține un sânge sănătos și a depărta părțile stricate ale sângeluĭ este renumitul :

BALSAM DE VIAȚA al D-rului ROSA

Acest balsam, preparat numaĭ din plante cu principiĭ active escelinte asupra stomaculuĭ, este aprobat ca neîntrecut la toate boalele, care resultă din indigestiune, adică la lipsa de apetit, răgâeală cu acrime, fluctuosităţĭ, vărsăturĭ, durerĭ și cârceĭ de stomac, la încărcarea stomaculuĭ, hemoroizĭ, la hypocondrie, melancolie, etc, și a devenit în urma miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

— Flaconul mic 1 Leŭ 50 banĭ, Flaconul mare Leĭ 3 —

Depoul general pentru toată România :
Victor Thüringer, farmacia la Ochiul luĭ D-zeu
CALEA VICTORIEI 126, BUCURESCI
Se găsește asemenea în toate farmaciile

NB. Balsamul D-ruluĭ Rosa aprobat de onor. Direcțiune a serviciuluĭ sanitar superior, și înmatriculat cu marca alăturată în contra imitațiuneĭ, se trimete la cererĭ francate, însoțite de mandat poștal în orĭ-ce localitate din țară.—Tot aicĭ se află :

ALIFIE UNIVERSALA DE PRAGA

Intrebuințat cu strălucit succes în contra inflamațiunilor, rănilor și umflăturilor, spre esemplu la împetrirea mamelelor (țâțelor) la înțărcarea copiilor (prin oprirea lapteluĭ), la abcesse, umflăturĭ sanguilare, la cancer, bĕșicuțe puruioase, la umflătura unghiilor (numit sugiŭ), la umflăturile reumatice, scrântelĭ, la mânĭ crăpate.—

Dosa Ln. 1.

DEPOUL DE FABRICAȚIUNE :
B. FRAGNER
Farmacia „la Vulturul negru" la Praga 203-III.

Locuri întinse de vânzare.

Situate 10 minute de *Gara de Nord alăturate cu Calea Ferată*, compuse din maĭ multe miĭ de Metri pătrațĭ, disponibile *în loturĭ marĭ* saŭ *micĭ* după disposițiunea cumpărătoruluĭ. *Prețu moderat de la 2 până la 5 leĭ metrul pătrat*, după posițiunea și importanța terenuluĭ cerut.

A se adresa la **Vila Belvedere** *în dosul Fabriceĭ Monopoluluĭ Tutunurilor.*

OCASIUNE RARA *Pentru Plantațiunĭ de Toamnă* : de Vânzare, cu prețurĭ foarte moderate, câte-va miĭ de Pomĭ și Arbuștĭ pentru Parcurĭ saŭ grădinĭ ca : *Salcâmĭ* 5 Varietățĭ. *Acer* (érable) *Ailantus. Aubepine* (Crategus), *Aulnes, Catalpa Celtis, Charme, Castanĭ, Stejarĭ, Jevier* (Glédits-chia), *Irênes variate, Maronieri variați, Nuci, Ormes variate, Plopi, Pruni* (prunus padus), *Ptelea, Sălcii, Sophora variate*, ect, ect. *Cu prețul de 35 a 60 franci suta*, după specia, *etate de 3-4 saŭ 5 ani*- înălțime de 1 m. 50 cm. până la 3 Metrĭ *Arbusturi* înfloritorĭ în stufișurĭ marĭ și în diferite varietățĭ de la 20 la 35 francĭ.

A se adresa la *Pepiniera Belvedereĭ, în dosul Fabricei Monopolului Tutunurilor.*

Libraria Alex. Degenmann

65 Calea Victorieĭ. 65 (Hotel Manu), Bucureștĭ se recomandă pentru efectuarea cu cea maĭ mare promptitudine a tuturor comenzilor.

Relațiunile directe cu casele cele maĭ marĭ de librărie din strĕinătate ne permit a esecuta orĭ ce comandă în termenul cel maĭ scurt și în condițiunile cele maĭ avantagioase.

La „Malacof"
Str. Lipscani No. 1

Am primit un asortiment mare de florĭ și pene pentru teatru, -balurĭ, nunțĭ și serate ;

Buchete de Saloane. Plante asiatice Vasurĭ fine pentru Saloane și Mese precum și lucrurĭ de porțelan și multe cadourĭ maĭ frumoase și cu prețurĭ foarte moderate.

Am maĭ primit un asortiment mare de Mănușĭ pentru balurĭ și nunțĭ qualitate supra fină precum un mare depoŭ de apă de Colonia Veritabilă Iulichi Platz No. 4.

Palatul „Dacia-România"
Strada Lipscanĭ, No. 1
La Malacoff **J. KUHNEL.**

Cine vrea să aibă **HAINE** fine și bine croite, cu prețurĭ moderate să se adreseze cu deplină încredere ateliereluĭ de haine bărbătescĭ

CAROL LENGYEL
Calea Victorieĭ No. 51
(casa Torok)

Unde aŭ sosit de curênd stofele cele maĭ nouĭ și fine din Anglia și Francia.

CHOCOLAT MENIER
PARIS.
CEA MAĬ MARE FABRICĂ DIN LUME.
Diplome de Onóre la toate Expositiunile
Vêndarea Zilnică întrece 50.000 Kilograme.
Se găsesce la principalele Magasine de Confiserie și băcănie.

MARE DEPOSIT DE PARCHETE
1-ia Calitate

din fabrica de la *Mărășeștĭ*. A se adresa la **T. C. Georgiadi** *Bucurescĭ 13 Strada Stavropoleos, 13 Bucurescĭ*. unde se pot da comande și pentru orĭ-carĭ alte destinațiunĭ direct de la fabrică.

Sobe Meidinger-Comet

Cea maĭ practică, economică și igienică sistemă de încălzire

Căldura și arderea se reguleză după voință. Ca combustibil se poate întrebuința : lemne, cărbunĭ de piatră, kokul și cocenĭ de porumb. Mare economie în material de ars.

VENTILAȚIA ODAILOR

Căldura uniformă atât în apropierea sobeĭ cât și în părțile depărtate. Cu o singură sobă se poate încălzi maĭ multe odăĭ. Aceste sobe Meidinger din fabrica mea **COMET** se introduc esclusiv în toate administrațiile și școlĭ ale Statuluĭ, printre carĭ, în timpul din urmă, pot cita : *Toate școalele nuoĭ comunale, Licéele, palatul Ministeruluĭ Cultelor, palatul Administrativ din Bacăŭ, diferite Prefecturĭ, Primăriĭ, Spitale rurale, etc, etc,*

Mĕ însărcinez și cu instalărĭ de încălzire centrală prin calorifere *Meidinger* cu funcțiune garantată. Planurĭ și devize gratis.

ADOLF SALOMON
Fabrica „Cometul" de sobe Meidinger și mașine de bucate
Depositu, Strada Doamneĭ 14.

B RIAZU lânga IASI
Apa minerala purgativa **din țară**

Autorizată de Consiliul sanitar superior.

Un escelent purgativ ușor și plăcut. După certificatele unuĭ mare numĕr de medicĭ distinșĭ și numeroase experiențe a obținut asemenea un mare succes pentru a combate congestiunile, hemoroideĭe, deteriorarea grăsimilor inimeĭ, bolile urinare, formarea pietriĭ, etc.

Se află de vênzare la toate farmaciile din țară.

Deposite generale :
Farmacia Frațiĭ Konya, Iașĭ.
Drogueria I. Ovessa succ.

ALBERT BAUER, Constructor de morĭ
Biuroŭ thenic —BUCURESCI.—Str. Colțeĭ, 49.
Morĭ — Fabricĭ de Spirt — Fabricĭ de Lemnărie
Fabricĭ de Scrobeala

Mașinĭ pentru tot felul de industrie. **Mașinĭ de aburi, Turbine, Roate hydraulice, Deposit** *de unelte și obiecte de esploatare pentru fabricĭ de tot felul.* **Pietre de Moară.** *Instalațiunĭ de lumină electrică.* **Fabricațiune de curele de piele.**
(Cataloage și prețurĭ corente la cerere gratis și franco.)

Mare magasin de Ceaĭ rusesc
KC — МГ
DIN MOSCOVA
Str. Vămeĭ No. 1.—BUCURESCI Str. Vameĭ, No. 1.
în casa M. S. vis-a-vis de Palat

Onor. public va găsi în acest magazin toate specialitățile de Ceaĭ Rusesc cunoscut ca cel maĭ superior tuturor altor ceaiurĭ prin calitatea sa fină, aroma sa plăcută, gustul sĕŭ delicios și coloarea frumoasă.

Onor. public încercând o dată suntem sigurĭ că va fi pe deplin convins de calitățile sale superioare.

Prețurile sunt foarte reduse

Ceaiul avênd nevoe de o îngrijire specială, trimetem orĭ cuĭ după cerere francată un prospect, coprinzând instrucțiunile pentru întrebuințare și prețul.

A SOSIT

Un mare transport de ceaĭ din Kiachta în pachete separat.
Asemenea a maĭ sosit un mare transport de samovare rusești cu prețurĭ moderte.
A sosit un mare transport de Cafea Cacao și covrigĭ pentru ceaĭ.
Și un mare transport de porțelanurĭ cu prețurĭ moderate. **M. I. GODZELISK**

Pomi Roditori Altoiti
De diferite speciĭ
Din cele mai renumite calitati si de diferite etati
Se afla de vènzare la
Gradina Numita BRASLEA **G. IOANID** Str POLONA, 126 Sub. Icoana

D-niĭ amatorĭ din Capitală și din districte, care vor dori a avea catalogul, sunt rugațĭ a se adresa prin epistole la zisa grădină și îndată li se vor trimite.

Iscăliturile rugăm a fi cât se poate de descifrabile.

Prețurile prevĕzute în catalog le am redus la jumĕtate.

Timpul plantatuluĭ pomilor pentru toamnă fiind sosit, d-niĭ amatorĭ sunt rugațĭ a grăbi trimiterea comandelor d-lor, de oare-ce cu cât pomiĭ se vor planta maĭ de timpuriŭ cu atât este maĭ bine

La MASCOTTA NOUL MAGASIN La MASCOTTA
LA MASCOTTA — LA MASCOTTA
de **mode** și **noutati** pentru
BARBAŢI, DAME și COPII
BUCURESCI Strada Lipscani, 23 — LA „MASCOTTA" — BUCURESCI Strada Lipscani, 23

Are onoare a încunoștiința pe onor. sĕĭ clienţĭ că aŭ sosit deja toate mărfurile nuoĭ pentru sezonul de Iarnă.

MARE ASORTIMENT DE
Confecțiunĭ pentru Copiĭ. Articole necesare pentru Botez. Pălăriĭ pentru Dame și Copiĭ. Articole necesare pentru Nunțĭ, Catifele, Sura, Atlasurĭ, Plușurĭ, Flanele, Tricourĭ, Ciorapĭ, Jambiere, Corsette, Tullurĭ, Dantelle, Broderie, Panglicĭ. Căciulițe, Boaurĭ, și Manșoane de blană și de stofe fantaisie.

Mercerie, Parfumerie, Mănușerie fină. Obiecte de lux pentru Bărbațĭ, Dame și Copiĭ.

La MASCOTTA Strada Lipscani, 23 La MASCOTTA

ALBERT ENGEL Succesor
Bucurescĭ,—STRADA CAROL, Nr. 37

Cel maĭ mare Magasin cu **Lămpĭ, Porțelanurĭ, Sticlăriĭ și Articole de Menagiŭ.**

Este bogat asortat cu renumitele **Lămpĭ „Meteor Briliant" și „Fulgere Vienese"** superioare în perfecțiune celor-alte sisteme, dând o lumină de 87 și 105 lumĭnărĭ, și le vinde cu prețurile cele maĭ moderate.

Posed originalul **„Petroliŭ de Batum"**

Primesc reparațiunĭ de **Tinichigerie și Lămpĭ.**

ZIARUL
Mercurul Român
5 leĭ pe an cel maĭ eftin ziar financiar. 5 leĭ pe an

și sansa gratuită d'a câștiga peste
1½ Milion

Prin prezenta am onoare a avisa pe onorea clientelă și P. T. Public că am fondat un ziar intitulat „Mercurul Român" care publică toate tragerile de bonurĭ și Losuri permise, fiind și un sfătuitor sincer și imparțial în afacerile financiare. *Apare regulat după principalele trageri la fie-ca e 15 zile.* Costul abonamentuluĭ anual în toată țara este numaĭ de Leĭ 5 plătibilĭ nainte. Din provincie se pot abona trimețând baniĭ prin mandat poștal. In acelaș timp d-niĭ abonațĭ participă gratuit la șansa *considerabilă d'a câștiga diverse Losuri și premii în valoore de peste ½ milion lei conform avisului din ziar. Redacția și administrația* Bucureștĭ 51 *str Lipscani* 51. *Rog a se nota firma noastră.*

Casa de schimb „Mercurul Român" Michail El. Nahmias
Bucurescĭ, Str. Lipscanĭ 51.

N. Vrăbiesco advocat s'a mutat în strada Știrbey-Vodă Nr. 157, vis-a-vis de școala normală de institutorĭ.

Medalia de argint
Hârtie chimica BERBERIANU
Depositul central Farmacia ALESSANDRIU
BUCURESCI
Un leu Rulou

Hârtia chimică Berberianu este cel maĭ eficace remediu ce se poate întrebuința contra diferitelor maladiĭ, inflamatoriĭ, maladiĭ contra cărora există puține medicamente asemenea este privită de cea maĭ mare parte de doctorĭ ca *agentul cel mai activ și puțin iritant* contra următoarelor afecțiunĭ. *Podagră, Durer reumastismale și de închietur , Dureri de mijloc, Dureri și iritațiuni ale pieptului*, Nevralgii, *Dureri de spate și șiale etc.* Asemenea se maĭ poate întrebuința cu succes la *Arsuri. Boale de rinichi, Degerături, Plăgi scrofulodse, Răni, Strivituri*, Serintituri *Buboaie, Bătături etc, etc.*

Hârtia chimică Berberianu. lucrează atât ca calmant (liniștitor) cât și ca derivativ, și nefiind preparată cu gudron, n'are defectul acestuĭ medicament de a curge și de a întări pelea, producând prin aceasta durerĭ care adese orĭ devin nesuportabile.

Fie-căruĭ rulou este alăturată o instrucție foarte detaliată.

Se găsește de vênzare în Bucurescĭ, la toate farmaciile și droguerii le. Buzeŭ, farmacia *Ghermán*, Bêrlad, farmacia *Bistrițeanu*, Craiova, farmacia *Lăzeanu* asemenea în toate farmaciile din Bacăŭ, Brăila, Iașĭ, Giurgiu, Focșanĭ, alaĭ, Ploeștĭ Piatra, Roman Tecucĭ, Turnu-Severiu etc. etc.

Tipografia Modernă Grigorie Luis Strada Academieĭ 24.